

aquells jardins la vigília d'ésser hoste de la ciutat un infant d'Espanya: el Capità General de la regió.

I, el que semblava una despesa exorbitant, superior a les forces econòmiques de la ciutat, ha estat acceptat pel nostre batlle, Boabdil de pega i lacai tot d'una peça, i també pel qui, per a mantenir-se en càrrec sobressortint en la corporació de la Província, s'arrossega mansament pels centres oficials davant de l'ominós poder central, com es deia en època en que no podia jugar-se la corda fluixa.

X.

El senyor Maynés

El Tinent d'Alcalde de Barcelona, senyor Maynés, ha publicat una nota en la Premsa, expressant el seu criteri relatiu al Port Franc de dita ciutat.

Com que es fracta d'una obra que ha de beneficiar, no solament a Barcelona, sino a tot Catalunya, ens permetrem opinar, manifestant que estem d'acord, en el fons, amb la teoria que sustenta el Sr. Maynés; però, com que l'esperit de la nota deixa entreveure coses que res no tenen que veure amb l'aspecte (separat per complet de la política d'aquest important assumpte), estimem que el senyor Maynés està desconceputat per parlar en el to i en la forma que ho fa, i per a canviar d'opinió, seria precis que aquest senyor ens expliqués clarament tot quant succeï arran del Cop d'Estat del 13 de Setembre del 23, amb una societat que es constituï a Barcelona, denominada «Ingeniería y Construcciones S. A.» i uns acords que en relació a la mateixa foren presos pel Comissari de l'Exposició Internacional de Barcelona en aquella data.

Ademés, ja que el senyor Mayné, mostrant una arrogància que ens recorda la frase de Sánchez Guerra, referint-se als valents d'avui i els covards d'ahir, recordem que ell precisament actuà bastant temps de Tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, durant la primera Dictadura, sense que se li acudís el digne gest de dimitir, abans el contrari, esperà tranquil·lament que el tiressin fora, segurament perquè l'exercici del càrrec, emparant-se llavors en la seva investidura popular, li resultava tan agradable com actualment, de nomenament tan dictatorial i fora de llei com els seus immediats antecessors.

Convé que hi hagi llibertat de Premsa i de comunicació amb el públic per a poder cantar a certs senyors les veritats del barquero.

Llavors coneixerem el motiu de certes actituds i en descorre's el vel, cauran molts en el ridícul més espanyols.

Una maniobra falsa

Havem llegit, amb atenció, la nota que una entitat granollerina proposa que sigui votada per les societats locals, i veiem, en la redacció i en l'esperit de l'escrit de referència, una falta de sentit imperdonable.

En relació a declarar lesiu l'acord de l'Ajuntament respecte l'emprèstit municipal de dos milions de pessetes, aquest setmanari té ben definida la seva actitud, i en son dia i per mitjà autoritzat, exposarà els motius en que la fonamenta. Però ens sembla, com dèiem, d'una falta de sentit tremenda i demostra ademés una profunda desorientació (amb perdó del senyor de Riva) pretenir sol·licitar del President del Consell de Ministres, autorització per a amortitzar 3.000 títols del referit emprèstit. Això demostra un total desconeixement de l'assumpte, i confirma que en el fons d'aquesta campanya hi ha carència absoluta de bona fè, guiada solament per esperits mesquins i egoistes.

¿Quina necessitat hi ha de sol·licitar el que clar i expressament consignen les bases de l'operació, estampades, per a coneixement del públic, en les mateixes obligacions?

L'Ajuntament pot avançar l'amortització dels títols de l'emprèstit en qualsevol moment i sense permís de ningú. ¿A què vé, doncs, aquesta comèdia?

S'ens fa sospitosos també, i molt, el que es refereix a exigir responsabilitats als funcionaris municipals. Això es una inhàbil maniobra. Les responsabilitats, si n'hi han, deuen exigir-se més amunt, més amunt!...

¿Què passa en la presó de Barcelona?

Si la presó de Barcelona hagués estat construïda pensant que algun jorn podria habitar-hi algun potentat, estaria dotada de les màximes comoditats i amb seguretat son reglament hauria estat redactat tenint en compte la llei de Déu. Sinó, donem una ullada al que ha passat en els quartels: mentre l'honor de servir a la Pàtria, amb les armes a la mà, era reservat tan sols als ciutadans humils, ningú no es recordà de que reunissin condicions adequades; més, avui que els afortunats que diuen al pare «papà», i a la mare «mamà», també han d'empunyar el fusell, les coses han canviat, guanyant-hi, en això, la gent del poble.

Unim nosaltres la nostra veu modesta a la de tantes persones i entitats de Barcelona, prop del Govern, i especialment prop del Ministre de Gràcia i Justícia, a l'objecte de que es depuri tot quant ha succeït a la presó de Barcelona i es prenguin les mides oportunes perquè en l'avenir s'acabin els abusos que hagin pogut cometre's, sols sigui per respecte als desgraciats que han d'habitar aquell paula.

Aquest assumpte ens porta a la memòria l'estat d'incivil abandonat en que es troba la presó de nostre partit judicial. Creiem que ha de buscar-se la manera de construir un edifici de nova planta, que, ademés de les condicions d'higiene i salubritat, demostrï que aquí hi ha també algú que ha llegit a Concepció Arenal.

Crònica d'esports

Promoció a la Segona Preferent

Granollers, 3-Manresa, 1

El partit jugat diumenge al nostre camp d'esports ha coronat la brillant actuació del Granollers i ha combelt de satisfacció els aficionats locals.

Per tres gols a un el nostre equip va vèncer al Manresa, assegurant-se amb aquesta victòria, un lloc ja indiscutible en la classificació per a la superior categoria.

Arbitrà el partit Bertràn, amb energia i imparcialitat, i els gols pel Granollers foren marcats per Saura i Muñoz (dos).

L'entusiasme a l'acabament del partit és molt i ben justificat.

Visca el Granollers!

4, Gimnàstic - Granollers, 1

Aquest encontre va jugar-se al camp del club tarragoní i en ell el Granollers va presentar un equip completament canviat en les seves ratlles i alguns jugadors del reserva.

Va guanyar el Gimnàstic després d'un partit en el qual sobressortí l'entusiasme dels jugadors tarragonins i l'actuació dels nostres, que sortiren al camp disposats a passar l'estona.

Garí, va marcar el gol del Granollers i Alvarez, Piñol i Lauda els del Gimnàstic, un d'ells de *penalty*.

Els equips estaven formats per Gallofré, López, Miralles, Martí, Navarro, Ortuño, Arribas, Saura, Garí, Lladó i Antich, el Granollers.

Sanahuja, Venceslao, Bordas, Burdeos, Piñol, Martorellas, Barberà, Españaol, Lauda, Tarragó i Alvarez, el Gimnàstic.

Va arbitrar Armengol amb força encert i imparcialitat.

Granollers-Samboià

Al camp local jugaran avui l'últim partit d'aquest torneig el Granollers i el Samboià.

El Granollers, ja classificat, sortirà a guanyar per a obtenir el primer lloc de la classificació, i el Samboià no dubtem que procurarà assegurar-se un lloc en la mateixa.

GOL

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Anís
Picarol

Demanen-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS

de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx

Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers

Telèfon 75

Fàbrica

Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5